PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV — Nr. 317 (5751) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 27 septembrie 1968

LUPTĂTORII NOȘTRI LA PISTA HIELO INSURGENTES

● *Ion Baciu, Nicolae Martinescu și Francisc Bolla au șanse să cucerească medalii ● Modificări de ultim moment în ambele loturi ● Gheorghe Berceanu și Ion Enache vor concura la lupte libere?*

In ultimii ani, sportul luptelor din țara noastră s-a afirmat în arena internațională. Atît la Olimpiadele de la Roma și Tokio, la campionatele mondiale de la Yokohama, Helsingborg, Manchester, Tampere, New Delhi și București, la europenele de la Essen, Istanbul, Minsk și Skoplje, cît și la alte competiții internaționale, luptătorii români cu cucerit lauri. Pentru succesele dobîndite, Dumitru Pîrvulescu, Valeriu Bularca, Ion Cernea, Francisc Bolla și Ion Baciu au primit titlul de maeștri emeriți ai sportului, iar cel care le-a călăuzit pașii spre treptele podiumului învingătorilor, Ion Corneanu, a fost distins cu titlul de antrenor emerit.

Nu este, însă, în intenția noastră să facem, cu acest prilej, un bilanț al medaliilor cucerite de luptătorii noștri și nici nu vrem să răsfoim filele albumelor. Vrem, în schimb, să ne exprimăm părerea că **unii dintre sportivii noștri care vor lupta pe saltelele de la Pista Hielo Insurgentes pot și trebuie să consolideze prestigiul românesc în acest sport.** Vrem ca epilogul de la Västeras să se rătăcească pe undeva în scriptele federației. Vrem ca la înapoierea din Mexic să-i așteptăm cu flori.

Pentru marea confruntare olimpică cele mai multe speranțe sînt legate de **I. Baciu, N. Martinescu** și **Fr. Bolla** care se pot afla, după părerea noastră, printre medaliați. L-am menționat primul pe **I. Baciu** în ciuda aparențelor defavorabile create de verificările din acest an. De fapt, campionul mondial n-a fost solicitat să-și pună în valoare posibilitățile, în acest interval, în competiții internaționale de mare amploare fiind preferat I. Alionescu. Pentru noi rămîne însă edificatoare comportarea lui Baciu la mondialele de la București, unde a întrecut sportivi de cea mai mare reputație: campionul olimpic T. Hanahara (Japonia), campionul mondial al

Costin CHIRIAC

(Continuare în pag. a 4-a)

LOTUL ROMÂNIEI
GRECO-ROMANE

Gheorghe Stoiciu (cat. 52 kg), **Ion Baciu** (I. Alionescu — cat. 57 kg), **Simion Popescu** (cat. 63 kg), **Ion Enache** (cat. 70 kg), **Ion Țăranu** (cat. 78 kg), **Nicolae Neguț** (cat. 87 kg), **Nicolae Martinescu** (cat. 97 kg), **Constantin Bușoiu** (cat. +97 kg).

LIBERE

Gheorghe Berceanu (cat. 52 kg), **Nicolae Cristea** (cat. 57 kg), **Petre Coman** (cat. 63 kg), **Ion Enache** (cat. 70 kg), **Francisc Bolla** (cat. 87 kg), **Ștefan Stingu** (cat. +97 kg).

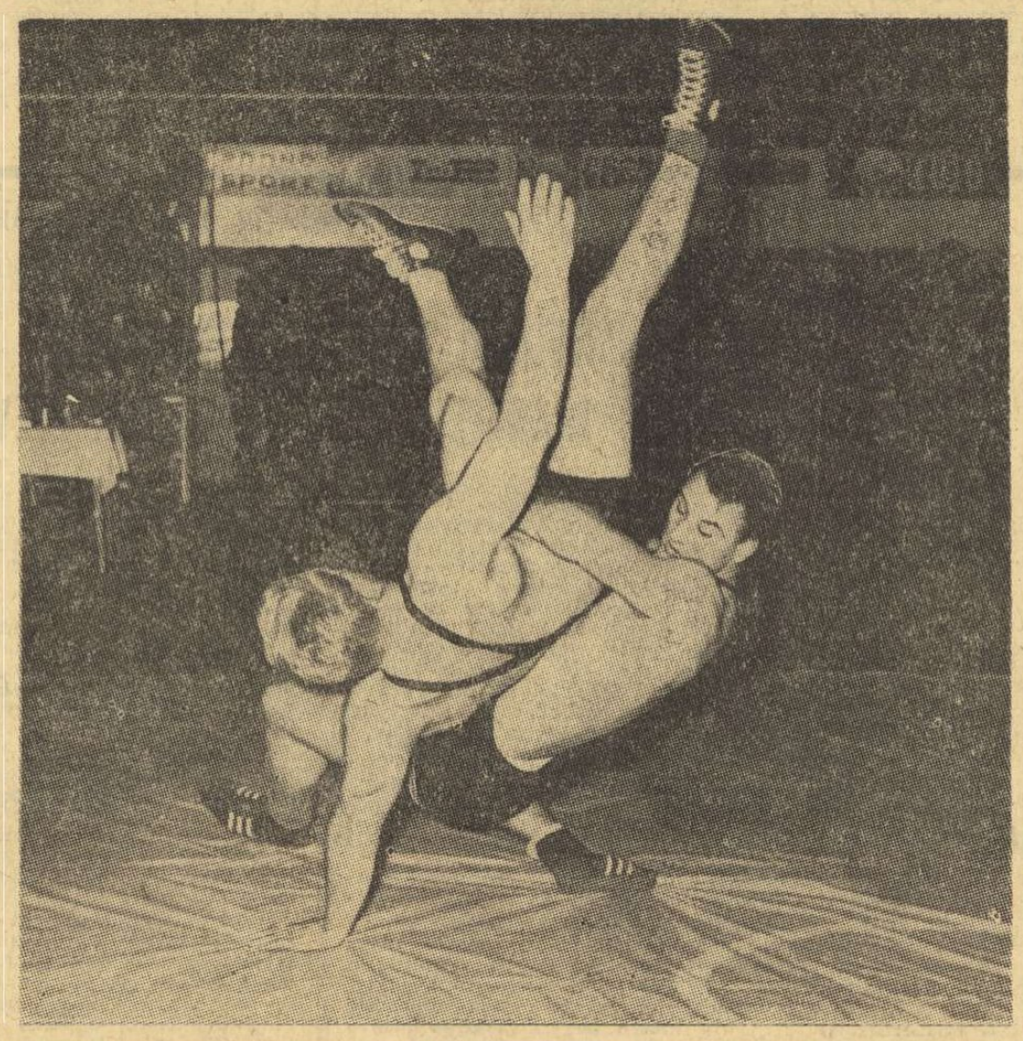

N. Martinescu executînd unul dintre procedeele tehnice care i-au adus multe victorii: reburul. Foto: V. BAGEAC

PREFERĂM PRINCIPIILE

După ce „XV"-le de aur și-a făcut din plin datoria în perioada anilor 1960—1963, reușind două victorii acasă și tot atîtea meciuri egale în deplasare în fața campioanei neoficiale a continentului, Franța, au urmat ani înfrîngerilor, e drept, onorabile, dar și anii constatărilor exacte. Rugbyul românesc, recunoscut unanim excelent ca apărare și ca pregătire fizică, datorită modificărilor de regulament ce au apărut treptat dar continuu, cu scopul de a genera ofensiva, a fost obligat să-și mărească considerabil acțiunile de atac, evident mai pretențioase decît apărarea. Și, astfel, a apărut prilejul unei departajări reale a valorilor. De ce n-am spune-o, s-a arătat clar superioritatea rugbyului francez, singurul, spre regretul nostru, din „marii lumii" rugbystice cu care mai avem contacte. Fiecare meci cîștigat sau pierdut a constituit prilej de analiză, de constatare a valorii reale a rugbyului românesc. S-ar putea crede că superioritatea „cocoșului galic" ar fi datorată unei tehnici ajunse la perfecțiune, sau unei condiții fizice ireproșabile pe toată durata partidei; sau, poate, prin folosirea unor scheme tactice necunoscute nouă, în fața cărora sur-

Ing. P. CIOBĂNEL
maestru al sportului

(Continuare în pag. a 2-a)

OLIMPICII ROMÂNI LA CIUDAD DE MEXICO

● Călătorie în bune condiții ● Tinerii la primul antrenament ● Loturile de canotaj și caiac-canoe au vizitat Xochimilco

CIUDAD DE MEXICO, 6 (prin telefon). — Precedat cu cîteva zile de lotul trăgătorilor, principalul eșalon al delegației olimpice românești a aterizat aseară la orele 20 (ora locală) pe aeroportul special al capitalei mexicane de unde s-au îndreptat spre satul olimpic.

Drapelul Republicii Socialiste România fîlfîie acum pe catargul ce i-a fost rezervat la intrarea în satul olimpic, alături de drapelele celorlalte țări — destul de multe în momentul de față — care își au trimișii sportivi în satul olimpic.

Călătoria efectuată în bune condițiuni și ambianța plăcută din satul olimpic au permis sportivilor noștri să se acomodeze relativ repede cu locul de desfășurare a apropiatelor Jocuri Olimpice.

Astăzi (n.r. ieri) sportivii români au și început să facă ușoare pregătiri și cunoștință cu locurile unde se vor desfășura marile întreceri olimpice. Trăgătorii noștri, de exemplu, au făcut un prim antrenament la „Clubul de tir la talere", întrucît poligonul olimpic va fi accesibil abia cu cîteva zile înainte de începerea J.O. Sportivii din loturile de canotaj și caiac-canoe s-au îndreptat spre Xochimilco, unde și-au luat în primire ambarcațiile. Scrimerii și scrimerele au susținut o partidă amicală de volei, boxerii au făcut puțină condiție fizică pe aleile din satul olimpic, iar atleții s-au dus în recunoaștere la excelentul teren de antrenament din incinta satului olimpic.

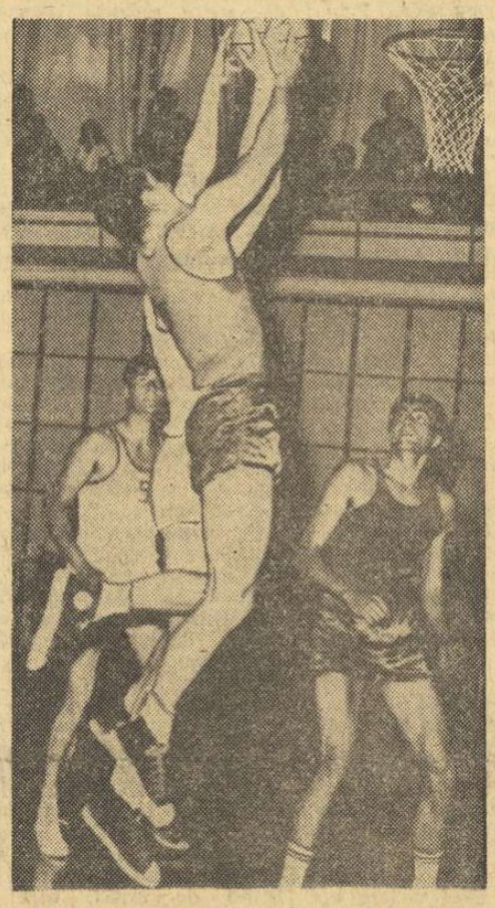

Baschetul a adus și aseară mulți spectatori în Sala Floreasca

CHEMIE HALLE ȘI-A ÎNCHEIAT TURNEUL ÎN ȚARA NOASTRĂ

I.E.F.S. — CHEMIE HALLE 65—71 (27—36). În încheierea turneului pe care l-a întreprins în țara noastră, echipa feminină de baschet Chemie Halle a întîlnit formația I.E.F.S. Studentele bucureștence au făcut un meci bun, dar ele nu au putut depăși valoroasa formație a oaspetelor, campioană a R.D. Germane. Cele mai active jucătoare: Bartholomaus (18 p) și Holzer (13 p) de la învingătoare, respectiv Trandafir (17 p) și Mihalca (14 p).

POLITEHNICA — RAPID 69—64 (30—36). Întîlnirea — desfășurată, tot aseară, în sala Floreasca — și contînd ca finală a „Cupei de toamnă" (competiție organizată de CMEFS București) a dat cîștig de cauză studentelor.

În finala masculină a „Cupei de toamnă", Dinamo a învins din nou Steaua cu 87—76 (28—37).

D. BĂNICA
corespondent

Casele de cultură și sportul

Organizate cu scopul de a oferi tineretului din țara noastră posibilități multiple de a-și petrece o parte din timpul liber într-un mod cît mai plăcut (și cît mai util, în același timp), casele de cultură se bucură de un binemeritat prestigiu. Tot mai mulți sînt cei care, după orele de producție sau de școală, se îndreaptă către aceste lăcașuri de cultură pentru a asculta o conferință sau — lucru foarte important — pentru a-și etala talentul în cadrul cercurilor de muzică, de teatru, de pictură sau de sculptură. În foarte multe cazuri, cercurile caselor de cultură au constituit un teren dintre cele mai fertile pentru afirmarea unor tineri. O dovedesc fazele finale ale concursurilor de artiști amatori, în care reprezentanți ai unor case de cultură și-au înscris deseori numele pe lista premiaților.

Paralel cu diversele activități de ordin cultural-artistic, în cadrul caselor de cultură s-au înființat și cercuri sportive. Spunem înființat deoarece — în ciuda condițiilor pe care le au foarte multe dintre aceste instituții de cultură — sportul este aci încă în faza sa de pionierat. În Capitală, de pildă, cu ani în urmă, s-a pornit o lăudabilă acțiune de amenajare a unor terenuri sportive simple, prin muncă patriotică. Ne amintim bine, în toate cazurile, organizațiile de tineret au răspuns cu entuziasm la transpunerea în viață a acestei inițiative. Dar, activitatea sportivă propriu-zisă nu s-a dezvoltat pe măsura așteptărilor. Ici și colo, acțiuni sporadice, sub forma unor meciuri de volei, a unor concursuri de șah sau tenis de masă și, foarte rar, unele demonstrații ale sportivilor fruntași, la lupte sau box.

Iată un alt caz concludent oferit de Casa de cultură din Sinaia.

Aici, celui ce vine să-și petreacă zilele de concediu i se oferă vaste posibilități de a frecventa o bibliotecă bogată, de a audia o conferință, de a asculta înregistrări din muzica preferată. Sportul însă, este aproape total vitregit. Se joacă șah, se fac excursii. Doar atît. (Pentru că o masă de tenis situată, cîndva, pe o terasă improprie nu putea face față volumului mare de solicitanți a fost desființată). Și cazul Casei de cultură din Sinaia poate fi generalizat pentru mai toate stațiunile climaterice.

Ce ar trebui făcut?

Înainte de toate, o dotare corespunzătoare practicării exercițiilor fizice, sportului organizat. Nu este de conceput casă de cultură fără un teren de volei sau de handbal (ușor de amenajat), fără un minim de material și echipament sportiv. Apoi, de nicăieri să nu lipsească instructorul calificat, omul care să se ocupe de o asemenea activitate foarte serioasă. Așa cum la cercurile de balet sau de muzică, de pictură sau de teatru își desfășoară activitatea un cadru de specialitate, și la sport se simte nevoia prezenței sale.

Scriem rîndurile de față din dorința ca **aceste** case de cultură să-și intensifice activitatea în domeniul propagării sportului, al atragerii tineretului spre exercițiul fizic organizat, mai ales în viitorul sezon de vară. În vacanțe elevii au posibilitatea să petreacă mai multe ore la casa de cultură. Este un bun prilej de organizare a unor acțiuni sportive atractive, a unor cursuri de ghizi pentru turism, mai ales acolo unde condițiile de relief permit practicarea turismului. De asemenea, cursuri de arbitri pentru acele discipline sportive accesibile și îndrăgite de mase: voleiul, handbalul, fotbalul etc.

Nu trebuie scăpat din vedere și un alt aspect. Perioada de iarnă constituie o etapă mai calmă pentru unii sportivi de performanță. Aceștia ar fi bucuroși să fie invitați la casele de cultură pentru a susține unele demonstrații, pentru a-i iniția pe iubitorii sportului în tenis de masă și lupte, în șah, box, judo etc. și a le împărtăși acestora din experiența lor. În această direcție trebuie subliniat că au existat unele inițiative, abandonate prematur.

Așadar, stau la dispoziția celor în drept atîtea posibilități pentru ca sutele de case de cultură de pe cuprinsul țării să fie nu numai focare de răspîndire a științei și culturii, dar și propagatoare active ale sportului, ca mijloc important de educare a maselor și de întărire a sănătății.

T. ALEXANDRU

Trimisul nostru special la Novi Sad, G. NICOLAESCU, transmite:

LOTUL REPREZENTATIV A ÎNTRECUT PE VOJVODINA CU 2-1 (1-0)

NOVI SAD, 26 (prin telefon). Stadionul Vojvodina, teren excelent, timp frumos. Au marcat: Voinea (min. 23) și Dembrovschi (min. 47), respectiv Nikezici (min. 78).

LOTUL REPREZENTATIV: Coman — Sătmăreanu, Barbu (min. 46 — Boc), D. Nicolae, Mocanu, Ghergheli, Dinu, Pîrcălab, Voinea, Iancu (min. 46 — Dembrovschi) Lucescu.

VOJVODINA NOVI SAD: Sredanovici (min. 46 — Ciani) — Alexici, Samardjia (min. 24 — Stamevski), Dakici, Brzici, Becearevici (min. 46 — Savici), Rakici (min. 46 — Radosav), Nikezici, Pelovici, Trivici (min. 46 — Ivezici), Pusibirk.

Arbitru: Pavle Ristici.

Partida debutează sub semnul echilibrului, cele două echipe tatonînd, la început, forța de joc adversă. În min. 8, Nikezici se strecoară frontal pe direcția porții și, ajuns în careu, șutează violent în bara verticală stîngă de unde mingea revine providențial în brațele lui Coman. În min. 11, echipa noastră are o mare ocazie de a deschide scorul, la un excelent „un-doi" Pîrcălab-Lucescu, dar aripa dreaptă a echipei noastre plasează, de la 8 m lateral dreapta, pe lîngă poartă. În min. 12, Nikezici trimite cu capul peste poartă. În min. 15, Pîrcălab îl servește pe Voinea „la întîlnire", dar acesta din urmă este contrat în extremis de Brzici. Cam în această perioadă, gazdele trec în atac la un joc cu pase lungi, dar mingile sînt interceptate cu promptitudine de apărătorii noștri. Și acum, primul gol: ÎN MIN. 23, SĂTMĂREANU URCĂ PE CENTRUL TERENULUI, TRIMITE LUI GHERGHELI CARE PRELUNGEȘTE LUI PÎRCĂLAB ȘI ACESTA CENTREAZĂ DIN NOU „LA ÎNTÎLNIRE" LUI VOINEA, CARE REIA ÎN GOL: 1—0.

În min. 27, un semiluft al lui Barbu creează o „fază fierbinte" la poarta noastră dar Coman rezolvă situația. Două minute mai tîrziu, Pîrcălab execută o lovitură liberă laterală de la 18 m, balonul are o

(Continuare în pag. a 3-a)

FINALA „CUPEI METALUL" LA BOX

Sîmbătă, de la ora 18, se va disputa în sala Casei de cultură din Calea Șerban Vodă nr. 213 finala „Cupei Metalul", la box. Din programul galei spicuim partidele: A. Moraru — S. Bătănaș, D. Giugea — P. Petrescu, N. Păpălău — Gh. Boț (juniori), M. Lumezeanu — Gh. Cristea, D. Davidescu — C. Lucian, I. Lungu — Al. Stan, V. Kiss — Gh. Stan, C. Negoescu — Gh. Popa, C. Stanciu — Gh. Bădoi, I. Bogdan — T. Ivan (seniori). Cei mai merituoși boxeri vor fi premiați de A.S. Loto-Pronosport.

VOLEIBALISTUL CONSTANTIN GANCIU, ÎN BELGIA

Maestrul emerit al sportului, voleibalistul *Constantin Ganciu* a plecat miercuri în Belgia, unde va activa ca antrenor-jucător la Anderlecht Bruxelles.

PANORAMIC SPORTIV INTERN

(pagina a 2-a)

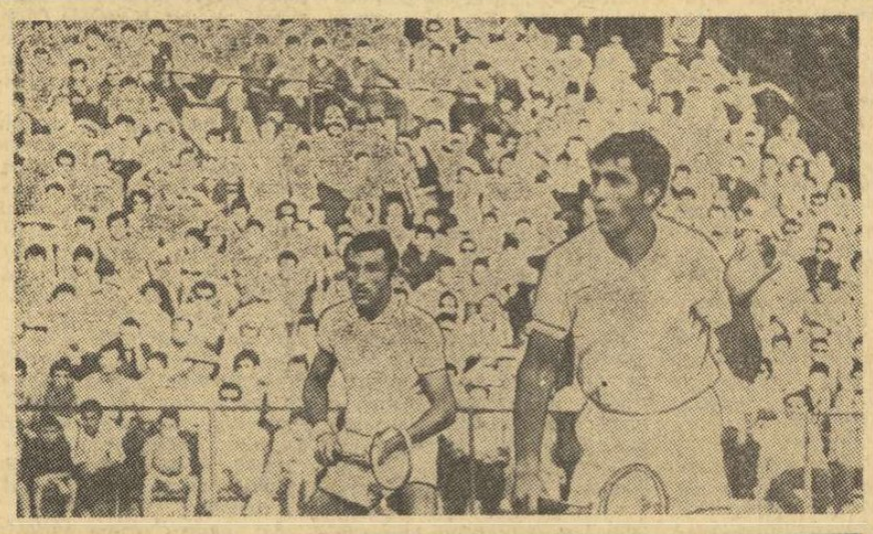

In fotografie: Țiriac și Năstase! Foarte des alături; foarte rar față-n față...

IMPORTANȚA EDUCATIVĂ A SPECTACOLULUI SPORTIV (II)

★

Alexandru ȘIPERCO

membru în Comitetul Internațional Olimpic

★ ★

Activitatea ludică nu se află și nu poate să se afle în opoziție față de îndeplinirea multiplelor îndatoriri umane. Ea exprimă o autentică necesitate ca și alte laturi ale activității omului servind la potențarea vieții pe alte planuri decît cele profesionale și materiale. Ea experimentează pentru un timp limitat deplina libertate de manifestare, chiar dacă pentru un adult — spre deosebire de copil — e vorba de un simulacru al ei, în cadrul unui univers artificial creat pentru satisfacerea nevoii lui de destindere.

Spectacolul sportiv are repercusiuni puternice și asupra psihicului intim, acționînd deseori în subconștientul spectatorului care participă la cele ce se petrec în arenă și li se integrează psihic în mult mai mare măsură decît o bănuiam în trecut.

Mulți psihologi sugerează valoarea terapeutică a spectacolului sportiv pe plan psihic prin posibilitatea emoțională oferită spectatorului de a se substitui în imaginație concurentului, a trăi prin el victoria asupra dificultăților vieții transpuse pe plan sportiv. Seducțiunea exercitată de eroii sportului care triumfă asupra greutăților este întărită de faptul că ei sînt în bună măsură oameni de origină modestă care au reușit să se impună prin mijloace loiale, prin forță, tenacitate și iscusință, însușiri aflate la îndemîna tuturor.

Violența unor sporturi ca fotbalul american sau boxul profesionist permite unora dintre spectatori, tot prin transpunerea lor în psihoza competitorilor, să dea curs tendințelor de agresivitate acumulate. Tot prin procesul de substituire, ei se fac părtaș la o luptă cu adversarul dusă în forme de violență, brutalitate, șiretenie, care sînt interzise în societate. Spectacolul sportiv le servește în astfel de ocazii drept pretext de răbufnire, le oferă posibilitatea de a se manifesta violent prin gesticulații, vociferări, expresii ce sînt cenzurate de societate, mergînd uneori pînă la manifestări ce pot fi denumite de alienare. Prins în acest vîrtej omul se dezice cu totul de personalitatea lui cotidiană și se transformă într-o ființă violentă pe pragul inconștienței. Pentru el, ceea ce se petrece în arenă nu mai are nici o valoare în sine, ci reprezintă doar un pretext de a se manifesta brutal, asocial și, desigur, dincolo de limitele sportivității.

Ne aflăm astfel în fața unor manifestări contradictorii, dialectice în raporturile Atitudinea spectatorului față de „eroul" său este caracterizată pe de o parte printr-o indulgență complice, iar pe de altă parte, printr-o extremă severitate. El se transpune în personalitatea eroului care întruchipează realizarea năzuințelor sale și totodată se denudează pînă la ultimele bariere ale personalității sale proprii.

Trecînd la domeniul foarte puțin studiat al influenței directe a performanței sportivului asupra publicului ca și al acțiunii acestuia din urmă asupra concurentului, putem constata că, cel mai deseori, ea reprezintă mai mult decît o manifestare afectivă, simpatetică, aparînd ca o adevărată comuniune ce se stabilește între spectatori și concurenți.

Dacă rolul nemijlocit culturalizator al spectacolului sportiv este mai puțin pregnant decît al unuia cultural, el nu este mai puțin real, exercitîndu-și influența pozitivă asupra unui public mult mai larg și în general mai receptiv, cu reacții mai spontane, datorită în bună parte faptului că majoritatea lui e alcătuită din tineret.

Aceste reacții psihice pot fi

(Continuare în pag. a 2-a)